

Školní časopis ZŠ Vidče

aneb

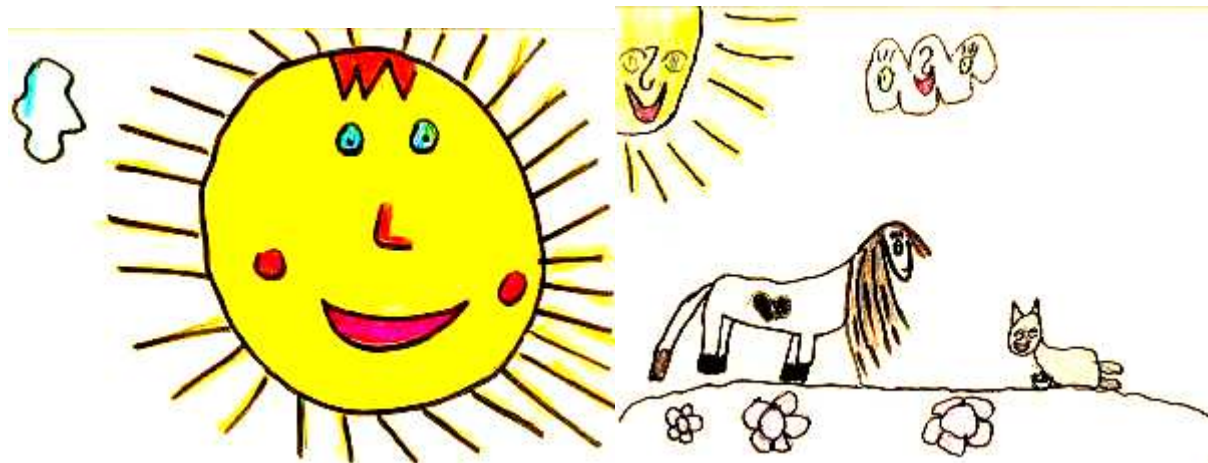
Nej... z našich tříd

květen 2007

Co se nejvíce povedlo a líbilo dětem z 1. třídy

V 1. třídě je nás 15 a jsme velmi šikovní. Domluvili jsme se, že:

- líbí se nám psát do Písanky
- nejrychleji čteme ze Slabikáře
- rádi vyrábíme zajímavé věci v pracovních činnostech a kreslíme hezké obrázky ve výtvarné výchově
- nejlepší jsou přestávky v tělocvičně
- nejstatečnější jsme na bazéně
- nejzábavnější byla beseda s ilustrátorem panem Adolfem Dudkem, to jsme se nasmáli
- nejrychleji počítáme v soutěži „Početní král“
- nejzajímavější byl náš projekt „Krték slaví 50“
- nejkrásnější byla třídní schůzka, na které jsme rodičům zahráli divadlo „O budce“
- nedočkavě se těšíme na školní výlet a pobyt v přírodě

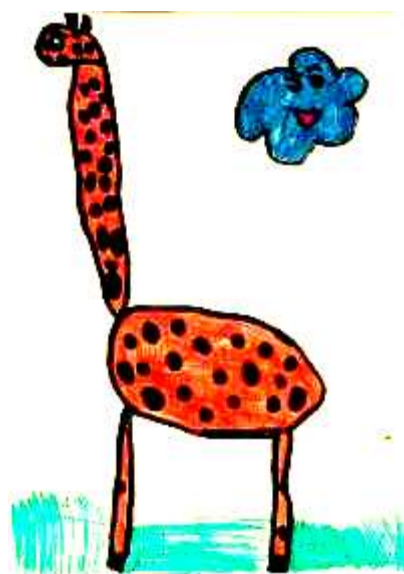

Když svítí sluníčko, hned je na světě veseleji.

Míša Cáb, 1. třída

Ráda si hraji se zvířátky.

Kristýnka Pernická, 1. třída

Mám rád žirafy.

Míša Cáb, 1. třída

Bavilo mě hrát divadlo O budce.

Katka Kozlová, 1. třída

Líbilo se mi, jak jsme hráli divadlo
O budce.

Terežka Vičanová, 1. třída

Duha je nádherná.

Lucie Polášková, 1. třída

Mám rád koně.

Miša Cáb, 1. třída

Nejraději jezdím do zoologické zahrady.

Marek Mičkal, 1. třída

Se zvířátky se cítím nejlépe.

Linda Sehnalová, 1. třída

Rád chodím do školy.

Honza Heryán, 1. třída

Nástup v tělocviku

Lucie Polášková, 1. třída

Nejskvělejší hodina s návštěvou

Návštěvníkem byl ilustrátor Adolf Dudek.

Ukázal nám spoustu knížek a hrál s námi hry. Také nám dával hádanky. Jedna hádanka nám vrtala hlavou. Namaloval mříže a za nimi tečku. Ptal se nás: „Co je ta tečka za zvíře?“. Napadlo nás hodně zvířátek, ale snad nejmenší jsme zapomněli. Jedna pářačka na to kápla. Mravenec to byl. Pan Dudek měl i mnoho jiných pěkných nápadů. Hodně jsme se zasmáli. Na čelo mi třeba namaloval fixem dudka (vypadala jsem legračně).

Když skončila ta skvělá hodina, vrátili jsme se do třídy s dudky na čele.

Eva Petruželová, 3. třída

Školní nej

Ve škole jsou nejlepší výlety. Už jsme byli v zoologické zahradě, vyšli jsme si na Hradisko,... Už se těšíme na další školní výlet.

Karolína Smutková, 3. třída

Nejlepší zážitek

Letos mám nejlepší zážitek z keramické dílny. Viděla jsem tam výrobky z jiných tříd. Nejvíce se mi tam líbila miska na ořechy. Chtěla jsem si vyrobit myš se sýrem, ale nakonec jsem vyrobila čerta. Táta s mámou říkali, že je moc hezký. Dala jsem jim ho na Vánoce. Zblízka vypadal jako Lucifer. Moje sestra Hanka vyrobila misku ve tvaru listu. Byly tam i další hezké výrobky, jako třeba váza na kytky nebo svícny.

V keramické dílně se mi moc líbí a chtěla bych si vyrobit ještě něco jiného.

Gabriela Sušňová, 3. třída

Nejlepší hodina

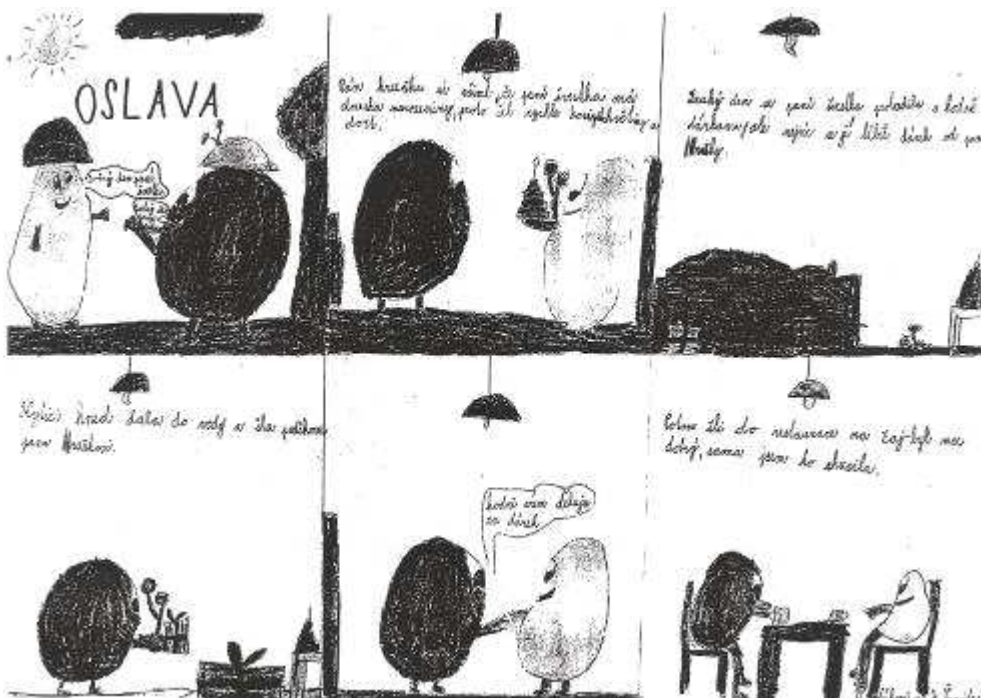
Moje nejlepší hodina je tělocvik. V tělocviku fotbal. Někdo ho hrát umí, jiní se to učí. Někdy hráváme vybíjenou a docela ji umím. Také házíme do basketbalového koše. Po tyčích ložíme jako opičky. Vždycky jak přijdeme na tělocvik, běháme přes celou tělocvičnu jako tygři. Proto na konci hodiny jsem už trošku unavený.

Petr Mičkal, 3. třída

*Nejtajemnější bytost
Hanka Řezníčková, 3. třída*

Nejhezčí comicsy:

V. Cabáková a J. Šnajdrová, 3. třída

Nej zážitky ze 2. a 4. třídy

Co se mi líbí a nelíbí ve škole

Nejvíce se mi líbila Vánoční galerie, protože tam zpívali deváťáci písničky a byly tam také pěkné vánoční obrázky. Prostě Vánoce mám ráda.

Nelíbí se mi, že se kluci hádají a někdy se dokonce perou.

Iveta Fabiánová, 2. třída

Naše škola

Naše škola je velmi úchvatná. Líbí se mi obrázky v galerii a hlavně ty masky, co udělala sedmá třída. Taky se moc těším na fotbalové zápasy.

Jan Kubját, 2. třída

Nej zážitky

Na začátku školního roku, abychom utužili nový společný kolektiv s 2. tř., se kterou jsme spojeni, se paní učitelka Réderová rozhodla, že pro nás uspořádá sobotní výlet plný her a zábavy. Sešli jsem se před školou vyzbrojeni holínkami, teplým oblečením a plni nedočkavosti jsme vyrazili směr „Jedlovina“.

Po příchodu do lesa jsme se seřadili do družstev a začali hrát hry např. na upíry. Upíra tajně určila paní učitelka tak, aby ostatní nevěděli, kdo to je. Všichni měli zavázané oči a vždy, když se dotkli druhého, zakřičeli. Jenom upír musel mlčet. Kdo se dotkl upíra, stal se jím taky.

Hry nás velmi vyčerpaly a proto jsme se museli posilnit dobrou a vydatnou svačinou, na které jsme si všichni velmi pochutnali. Potom nám paní učitelka rozdala pěkné odměny.

Spokojeni, že jsme se lépe poznali, spřátelili a prožili krásné dopoledne, jsme vykročili na zpáteční cestu do svých domovů.

Věra Kubějová, 4. třída

Když si vzpomenu, co jsme vše zažili s 2. třídou, určitě toho bude mnoho. Na začátku školního roku jsme šli s paní učitelkou ven a pořádali jsme různé soutěže.

Ve třídě hrajeme hru „Cesta na hrad“. Ta hra se hraje tak, že každý má svůj trojúhelníček, čtvereček nebo kolečko. Podle toho, když jsme za ten den hodní, tak dostaneme postup a postoupíme dopředu. Jestliže někdo moc zlobí, couvne dozadu. Když z Cestičky postoupí na Lávkou, Studnu, Les nebo na Hrad, tak dostane papírek a na něm je napsaný úkol a my ho musíme splnit.

Také ve třídě třídíme odpad. Takže pomáháme životnímu prostředí!

V pracovních činnostech jsme toho mnoho vyrobili: na Vánoce jsme udělali stojánek na svíčky, naučili jsme se míchat barvy a ještě spoustu zajímavých věcí, ale na to už si nevzpomenu.

Barbora Škařupová, 4. třída

Co se mi líbilo ve škole

Ve škole se mi líbilo, jak jsme dělali svícníky na Vánoce, v květnu jsme vyráběli papírové krabičky.

Na začátku roku jsme začali hrát hru „Cesta na hrad“. Dále se mi líbí, že jezdíme na bazén učit se plavat různé styly.

Jednou jsme také byli v sobotu v lese hrát různé hry. Dobré je, že máme ve třídě lavice do čtverce.

Alena Fabiánová, 4. třída

Nej ve 4. třídě

Ve čtvrté třídě jsme spojeni s druhou třídou. Nejvíc se mi nelíbí to, že jsme každý rok spojeni s jinou třídou, a líbí se mi na tom to, že je větší legrace.

Líbilo se mi, když nás paní učitelka vzala na hravé dopoledne v Jedlovíně. Paní učitelka pro nás vymyslela plno výborných her, tak tam byla vynikající zábava.

To byl můj nejhezčí zážitek ze čtvrté třídy.

Tereza Mičkalová, 4. třída

Děti 2. a 4. třídy před Vánoci

Cesty 5. třídy

hodnotí páťáci jako nejlepší, co je letos potkalo. Akcí, které absolvovali, bylo mnoho:

- 13. 9. výstup na Javorník
  - 13. 9. návštěva výroby svíček v Uniparu v Rožnově pod Radh.
  - 25. 9. exkurze do atelieru malíře Lud'ka Majera
  - 2. 10. divadelní představení Sněhurka a sedm trpaslíků v Ostravě
  - 11. 10. pobyt v solné jeskyni v Zašové
  - 6. 11. exkurze do Moravské gobelínové manufaktury ve Val. Meziříčí
  - 15. 11. spolu s rodiči navštívili hvězdárnu ve Val. Meziříčí
  - 11. 12. zažili Vánoce na dědině ve Valašském muzeu v přírodě
  - 23. 1. besedovali s J. Novotným o nerostech a drahých kamenech
  - 25. 1. byli s rodiči v divadle ve Zlíně na představení o Rumcajsovi
  - 13. 3. absolvovali výchovný koncert ZUŠ v Rožnově p. R.
  - 14. 3. prožili a o Valašsku se více dozvěděli při projektovém dopoledni s p. Šulganem a p. Štikou
  - 23. 3. je nadchla beseda s ilustrátorem A. Dudkem
  - 3. 4. si zkusili aerobik s J. Šnajdrovou
  - 1. 5. vycházka s pracovníky CHKO – vítání ptačího zpěvu
- A to školní rok ještě nekončí!

Nejoblíbenější kniha

V měsíci březnu jsme začali se spolužáky v hodině čtení číst knihu od E. Štorcha Lovci mamutů. Kniha nás zavádí do doby pravěkých lidí a seznamuje nás s jejich dosti těžkým životem. Je zajímavé sledovat osudy tří kluků pravěké tlupy z Věstonic. Knihu jsme zatím ještě nedočetli, a proto se moc těším na další kapitoly.

Julie Polášková, 5. třída

Pavla Řezníčková, 5. třída

Nejdelší báseň

Dneska jsme si vyšli na výlet,
budeme na něj vzpomínat hodně let.
Stavili jsme se do Uniparu,
byli jsme tam asi hodinu
a potom jsme se dali pořádnou svačinu.
Pokračovali jsme na Velký Javorník,
nebyl tam žádný chodník.
Šli jsme po cestě chvíli,
potkali jsme studánku.
Šlapali jsme lesem,
batohy těžké nesem.
Našli jsem i hodně hub
a dupeme dupy dup.
Po dlouhé cestě jsme došli k cíli,
pak jsme svačili chvíli.
Sbírali jsme přírodniny,
rychle nám ubíhaly vteřiny.
Asi za půl hodiny – jéminkote, rychle – sestupujem dolů,
všichni pěkně spolu.
Potkali jsme cestou zpátky veverku,
krásnou čiperku.
Po kamenitém svahu jsme sestupovali
a v dáli Lysou horu obdivovali.
Lukáš nám podkopl nožičky,
padali jsme jako šištičky.
Najednou jsme nevěděli,
kde jsme se to octli.
Ale pak jsme v okamžení našli naši trasu
a s rychlostí jsme uháněli k autobusu.
Kluci další sešup oznamovali
a „Jupí“ jim holky odpovídaly.
Sešup jsme skvěle zdolali,
nohy nás pořádně bolely.
Dorazili jsme až k zastávce
a nastoupili do autobusu hladce.
Jak jsme tam byli nacpaní!
To sardinky mají lepší bydlení.
Vystoupili jsme za chvíli
a parkem k Videčské jsme pádili.
Jdeme vstříc krásným dnům,
už míříme k domovům.

J. Polášková, P. Řezníčková, I. Fryšarová, K. Heryánová, 5. třída

Nejzajímavější v tomto školním roce se dětem ze 6. třídy jevilo:

- dvoudenní pobyt na hájence v Semetíně, nové hry, které tam poznali, překonávání lanových překážek i možnost společně stráveného času
- exkurze v ZOO Lešná
- účast na turnajích v kopané, vybíjené a streetballu
- bruslení na kluzišti v Rožnově p.R., kde byla legrace, všichni klouzali a padali a ani nemohli vstát
- zájezd některých žáků do Anglie
- bláznivé, až ztřeštěné nápady, které občas měla celá třída
- nový a nečekaný třídní učitel
- nové předměty a volné hodiny, které patří k nejoblíbenějším
- nemusíme být v jedné třídě jako dříve a poznáváme celou školu
- přibyl nám jeden spolužák

Nejpovedenější pohádka

Kouzelná brána

Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami, jedno království, ale nebylo to jen tak obyčejné království, bylo totiž létající. Létalo tam vše. Lidi, vlastně ne lidi, ale Lítánci. Lítánci jsou létající lidi akorát trochu menší, něco jako skřítki. Pro každého Létánka byl život stejný. Všichni žili podobně, až na krále, královnu a malého prince. Prince, který se jmenoval Lilak, královnu Milindu a krále Fleje, protože jen ti vládli a ostatní jim sloužili.

Když se malý Lilak pohnul na jednu stranu, letělo za ním celé služebnictvo. Pořád ho někdo hlídal. Milinda, Flej, prostě všichni.

Když bylo malému princovi asi šest let, rozhodl se jednoho rána, že si vyjde do lesa, kde se nesmělo chodit. O několik metrů dál od království šel jen sám. Šel a šel, až došel k lesu. U lesa byla obrovská brána, od které vzal klíče svému otci.

Bránu otevřel a vešel dovnitř. Vevnitř na něj čekal lesní svět Lítánců. Byly tak květiny, na které si jen vzpomněl, stromy, studánky, potůčky, houby, keře, zvířátka – všechno to bylo porostlé koberečkem trávy, ale když princ šel tou krásou, uviděl bažinu.

Princ se bál a chtěl letět pryč. Letěl dál od bažiny, ale jak doletěl, zjistil, že nemá klíč od brány. „To je konec!“ pomyslel si. Vtom ho uviděla malá víla Arsiona. Nejdřív se ho bála, ale pak přiletěla blíž a zeptala se: „Co se ti stalo princovi?“

„Jak víš, že jsem princ?“

„Já jsem létánková víla a ty ví všechno.“

„Vážně? Tak to budeš vědět, kde jsem ztratil klíč, který jsem vzal otci. Víš, kde je?“

„Ano, to vím. Je u bažiny.“

„Cože? U bažiny? Kde u bažiny, ty nevíš?“

Tak šli a víla mu pomáhala hledat klíč. Hledali, a když nenašli klíč u bažiny, hledali všude po celém lese, až narazili na skřítku. Princ se ho zeptal, jestli neví, kde je ten klíč. Skřítek Sit už byl moc starý, ale rozuměl moc dobře. Zeptal se: „Co tu děláte?“

„My tady hledáme klíč od kouzelné brány,“ odpověděli.

„Vážně? Čirou náhodou mám ten samý klíč po mém pradědečkovi Samsonovi II., hodně dobrém skřítkovi a vladaři. Byl strašně dobrý a chytrý. Na památku mi dal ten klíč.“

„Prosím vás, půjčíte nám ho?“

„Ale jistě, já už ho stejně nebudu potřebovat.“

„Děkujeme.“

Tak šli ke skřítkovi domů. Dal jim klíč a popřál šťastnou cestu a oni odletěli. Když odletěli až k bráně, rozloučili se a každý letěl na jinou stranu.

Doma zatím prince všichni hledali. A když přiletěl, všichni byli rádi, že přiletěl a malý Lilak už letěl spát. Zdálo se mu o tom, že se zase setkal se skřítkem Sitem a vílou Arsionou.

Kristýna Lacinová, Klára Dobešová, 6. třída

Nejlákavější činností je pro mnohé šest'áky cestování

Cestování mám moc ráda,
vždy si najdu kamaráda.
Když cestuju pěšky,
vždy mě bolí nožky.

Když cestuju, odpočívám,
tak si někdy pěkně zpívám.
Sem tam potkám Toma,
co si hraje doma.

„Půjdeš se mnou pěšky?
„Ano, a vezmu si běžky.“
Tak cestujem tedy dál,
příště víme kudy kam.

Když se někde nevyznáme,
všechno v mapě vyhledáme.
Jednou už jsme zabloudili,
dobří lidé nám proto poradili.

Kristýna Jurčová, 6. třída

K cestování nás láká banda,
je to vždycky velká sranda.
Večer brzy zalehnu
a směr cesty naleznu.

Ráno zase brzy vstanu
a spěchám na jižní stranu.
Ještě batoh vezmu s sebou,
ať si do trávy můžu sednout.

Vytáhnu si svačinu,
v dálce vidím malinu.
K malině se plížím tiše,
sáhnu po ní a je v břiše.

Zvednu se a zas jdu dál,
další místa nalézám.
Takto tedy cestuji,
cestování miluji.

N. Slámová, B. Mičkalová, K. Jurčová, 6. třída

Co si nejčastěji myslí zajíc?

Proč ti velcí tvorové mají tak malé uši?
Vůbec jim nesluší

Proč mě ti tvorové střílejí, i když jsem jim nic
neudělal?
Třeba si myslí, že já jsem v lese pokácel ty stromy.

Proč musím skákat a nemůžu létat?
Protože mi asi máma nepůjčila křídla.

Proč jsem hnědý a nemůžu být žlutý jako pampeliška?
Asi jako mládě jsem mámě spadnul do bláta.

Proč musím jíst trávu a ne oplatky?
Asi je nemůžu najít jako ti tvorové.

Ale je dobrý ten život zaječím, protože mám za ušima.

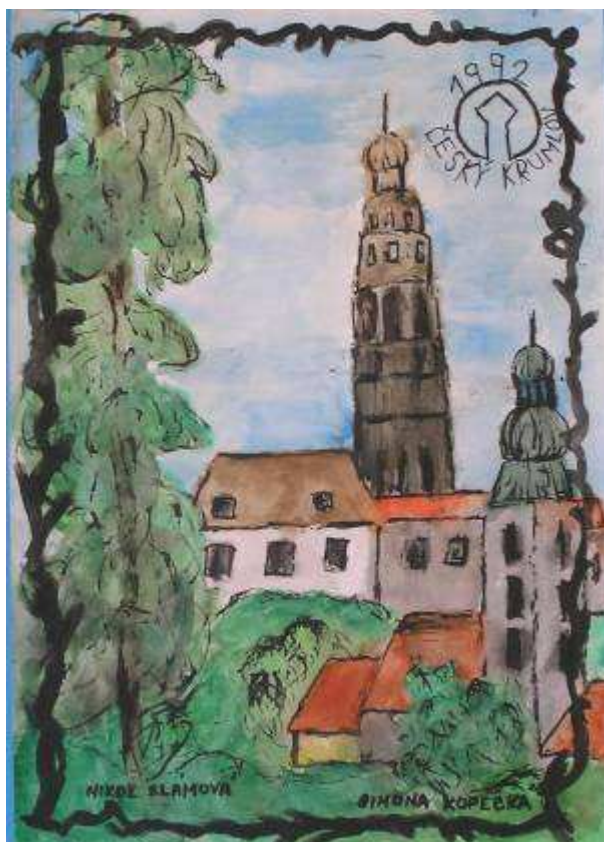
Klára Dobešová, 6. třída

Kutná Hora

Nejlepší pro sedmáky bylo:

- odpoledne her a jiných aktivit (dělání masky), které si pro nás připravili osmáci, my jsme se více poznali a je škoda, že nepřišli všichni, spolupracovali jsme a byli jsme ukázněnější, jak říká jeden z nás: „Nejvíce se mi líbilo odpoledne s 8. třídou, kdy jsme měli různé soutěže a byla tam legrace, taky se mi líbilo, když jsme vyráběli sádrové masky. Takové odpoledne je fajn.“
- lépe spolu vycházíme a pracujeme
- jsme si bližší a přestali jsme si nadávat
- byli jsme v divadle
- účast a úspěchy ve sportovních turnajích (fotbal, florbal)

Český Krumlov

Olomouc

Největší úspěch mezi osmáky měly tyto akce:

- výlety spojené s hrami, poznáváním svých třídních kamarádů i vlastních schopností (Pustevny, tři dny v Semetíně, Luhačovice), víc napoví jeden z nás: „Nejvíc se mi asi líbil pobyt na hájence Semetín. Byla to akce, která nám utřídila vztahy ve třídě. Mezi námi se také zlepšila komunikace a spolupráce. Po celou dobu jsme hráli nejrůznější hry a užívali si. Zaujaly nás všechny soutěže, které jsme s chutí vykonávali. Například takové lanové aktivity jsme jako tým zvládli moc dobře. Také obaly na vajíčka nám pomohly posílit týmovou spolupráci stejně tak, jako mnoho dalších her. Díky tomu na tyto tři krásně strávené dny nikdy nezapomeneme a budeme na ně vždy s radostí vzpomínat slovy: To bylo super!!!“
- hraní bowlingu
- očekáváme hodně i od výletu do lanového centra a na rafty do Olomouce
- několik z nás mohlo navštívit předvánoční Vídeň a Anglii

Nejúspěšnější z nás v soutěži Olympiáda z českého jazyka byla Nika Slámová, ale ve školním kole se povedlo napsat pěkný sloh Honzovi:

Kdyby hory uměly mluvit

Kdyby hory uměly mluvit, každou chvíli bych u nich byl a poslouchal je, co říkají. Povídal by mi o dracích, co žili v jejich útrobách, a princeznách, které sem vozili jen proto, aby si drak mohl udělat hostinu. A také o rytířích, kteří udatně s těmi draky zápasili. Ovšem také o krásných vílách a škodolibých bludičkách, které své oběti vždy do bažin nalákaly. Ale nikdy by mi neřekly, kolik je jim let, protože neumí počítat. A také by mi povídaly o řece, která tam kdysi tekla a kde se lidé chodili mýt. Když vyschla, lidé tam postavili domy a začali do skal kopat kvůli kamení. A je to tak bolelo. Naříkaly a plakaly, ale nikdo je neslyšel. A kdyby uměly mluvit, tak by jim vynadaly, lidé by se ulekli, utekli a už nikdy by se nevrátili. Ovšem o tom by moc povídat nechtěly, protože tato liposukce, kterou zažily pod úderů krompáčů je podle nich znetvořila. Ale já bych jim řekl, že skály bez různých výklenků a „vrásek“ by nebyly žádné skály. A ony by se na mne mile usmály a pustily se do dalšího povídání. Tentokrát veselejšího, aby nemusely ronit své veliké a kamenné slzy, které padají na zem jako kapky deště. A proto by začaly povídat o houbařích, kteří tam chodili a chodí, o krásných dívkách, které se tam scházejí se svými milými, a ty skály je tam jen tak tiše pozorují a říkají si, že je přeci jen na tom světě pěkně.

Jan Mlnářík, 8. třída

Kroměříž

Nejvíce zaujaly žáky deváté třídy podle jejich slov tyto akce:

- že nemuseli mnozí z nich dělat přijímací zkoušky a byli přijati na školu
- zpívání ve školní jídelně, jímž otevírali Vánoční galerii
- práce v keramickém kroužku a tvořivé odpoledne s Anagramem
- koncert na bubny v Novém Jičíně a divadelní hra Maryša v Ostravě
- jízda na raftech a návštěva lanového centra v Olomouci
- změny v hodinách Tv a hodiny hudební výchovy s p. uč. Hauserovou
- školní výlet
- Lubošův přístup ke škole
- změny vnějšího vzhledu některých spolužáků (Mirek, Pavla, ...)

Nejlepší ponaučení často poskytují lidem přísloví. Třeba, že z pilnosti se štěstí rodí, lenost holou bídu plodí. Vždy jsem přemýšlel nad tím, jaký význam mají přísloví. Myslím, že není třeba o nich nějak polemizovat. Jsi-li pilný, šťastný budeš, jsi-li líný, špatně se ti povede. Ze své vlastní zkušenosti mohu říci, že toto přísloví je naprosto pravdivé. Vyjadřuje to, nač už dávno lidé přišli. Chápeme-li tedy, že Štěstí je dcerou Pilnosti a Lenost matkou Bídy, je dosti možné, že jsou Pilnost a Lenost v nějakém příbuzenském vztahu. A tak, jako se mají rádi příbuzní, jdou si ruku v ruce tyhle dvě dámy.

Petr Kopecký, 9. třída

Telč

Litomyšl

Vzpomínky na výlet 9. třídy po památkách UNESCO

Brno – vila Tugendhat

Valtice

Třebíč

Telč

Český Krumlov

Hološovice

Litomyšl

závěrečné loučení

Nejzajímavější poznávání českých památek, zařazených k pamětihodnostem UNESCO, čekalo žáky v hodinách výtvarné výchovy. Jak se jejich malování zdařilo, můžete posoudit v tomto čísle Kamaráda. Práce na výtvarném zpodobnění památek se v hodinách výtvarné výchovy ujali žáci II. stupně. Projevila se na ní spolupráce z hodin dějepisu, zeměpisu, výtvarné výchovy a završením se stal výlet 9. třídy po některých památkách UNESCO.

A co dál? Snad zdařilé práce neupadnou v zapomnění a díky iniciativě p. uč. Mertové z nich bude i pěkný kalendář.

